

Argentinská doga a výcvik vodní záchrany.

Nedá mi to, abych se s Vámi nepodělila o zážitek, který jsem s Albou (fenka argentinské dogy) prožila o víkendu 6.-8. května tohoto roku.

Za tento zážitek vděčím švagrové, která se zabývá chovem novofoundlandského psa a přemluvila mě, ať s ní jedu na výcvik vodní záchrany. Musím přiznat, že jsem váhala, zda s argentinou jet, či ne. Nakonec jsem se rozhodla to zkusit.

Výcvik probíhal na Novomlýnských nádržích pod vedením Pavla Bradáče, kterému bych chtěla tímto znovu z celého srdce poděkovat.

A teď něco k plavání obecně: plavání, jako takové, není pro psy samozřejmou záležitostí. Voda je pro psa cizí a nové prostředí. Plavání je vhodné jako jedna z aktivit i jako prevence pro psy trpící některým kloubním onemocněním. Plavání má mimo jiné velmi výrazný vliv na kondici. Rozvíjí svalovou hmotu, aniž by zatěžoval klouby.

A jak vypadal výcvik vodní záchrany u Alby? První den, tj v sobotu, jsme nacvičovaly aportování předmětu z vody, nástup na surfové prkno, plavání. Vzhledem k tomu, že bylo krásné slunečné počasí, Alba všechny cviky prováděla s radostí a bez chyby. Získala si tak obdiv a sympatie všech účastníků kurzu včetně hlavního vycvikáře. Druhý den bylo dopoledne zataženo, foukal silný studený vítr. Albě se do vody moc nechtělo, takže panička musela jít příkladem. Voda byla studená a venku zima ještě větší, ale neopren mi dával pocit jistoty. Alba je na mě silně fixovaná, takže i v takovém počasí se pustila do plavání a aport přinesla. Od vycvikáře jsme sklidily velikou pochvalu a doporučení, abychom v dopoledním výcviku nepokračovaly, protože na Albě bylo vidět, že je strašně unavená. Měly jsme dorazit až na odpolední cvičení, kdy nás vycvikář ubezpečil, že cviky budou daleko jednodušší. Když jsme dorazily na místo odpoledního výcviku, připadalo mi, že mě vycvikář dopoledne jen uklidňoval – na vodě byl nachystán motorový člun. Výcvik začal nastupováním, sednutím, lehnutím a vystoupením psa ze člunu, naštěstí nejprve na suchu. Pak ale přemístili člun na vodu. Tam už to bylo o něco horší, byly dost velké vlny a člun se kymácel na všechny strany. Albě se to co viděla, vůbec nelíbilo. Nakonec jsem ji přemluvila a do člunu nasedla. Jakmile měli natrénováno všichni pejsci, dalším cvikem bylo seznámení s jízdou na motorovém člunu. Nástup do člunu jsme zvládly již bez problémů, trošku problém nastal při spuštění motoru. Ale jakmile jsme se rozjeli, byla Alba naprosto klidná a rozhlížela se spokojeně po vodní ploše okolo nás. Posledním cvikem bylo přivolání psa z lodi na břeh. Cvik spočíval v tom, že pes nastoupil na člun, pomocníci jej odvezli kus od břehu. Já jsem zůstala na břehu a přivolávala Albu ke mně. Zpočátku se jí skákat do studené a rozbouřené vody moc nechtělo, ale překonala i tuto překážku. Na břehu ji čekala veliká odměna a pochvala. Tímto jsme zakončili kurz vodní záchrany, další den už byl spíš odpočinkový – projížďka s pejsky na parníku a hurá domů.

Tato akce ve mně zanechala hluboké zážitky a taktéž přesvědčení, že i s takovým pejskem, jako je argentinská doga, se dá dělat téměř cokoli. Záleží jen na chuti a trpělivosti psovoda něco dokázat, a to nejen sobě, ale i okolnímu světu, že vždycky není všechno tak, jak se píše v bulvárních plátcích. Jde jen a jen o to, co jsme ochotni pro pejska udělat, o vzájemné důvěře psa a psovoda.

Je mi jasné, že pokud bych se chtěla vodnímu záchranářství s Albou věnovat, nestačí pouze tento 1. výcvik, kterého jsme se zúčastnily. Byly by za tím hodiny a hodiny práce a odplavaných kilometrů.

Ale můžu za sebe zodpovědně říct, že to pro mě byla veliká zkušenost a jsem moc ráda za to, že Albu mám. Připadá mi, že to ze mě cítí a snaží se mi to vracet a oplácet jak nejlíp umí.